

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. 4. 2025 v trestní věci obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] narozeného [REDACTED] ve [REDACTED] bytem [REDACTED] [REDACTED], fakticky bytem [REDACTED],

takto:

K odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech a obžalovaného [REDACTED] [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního řádu ruší rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 7. 8. 2024 č. j. 1 T 138/2019 - 1086 toliko ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] se odsuzuje za spáchání pokračujícího přčinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku a dva přčiny podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, podle § 206 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 roků.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 měsíců, s tím, že současně se podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku ruší výrok o trestu, který byl obžalovanému [REDACTED] [REDACTED] uložen za jednání popsané pod bodem II. rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 25. 7. 2024 č. j. 40 T 29/2023 - 866, jakož i všech dalších rozhodnutí na tento výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 7. 8. 2024 byl obžalovaný [REDACTED] [REDACTED] shledán vinným z páčání pokračujícího přčinu zpronevěry podle § 206 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku na tom skutkovém základě že:

1. v přesně nezjištěné době dne 4. 9. 2015, v [redacted] ul. [redacted], v areálu prodejny [redacted] uzavřel jako zástupce společnosti P [redacted] s.r.o., IČ: [redacted], se sídlem [redacted], s poškozenou [redacted] smlouvu na dodání ojetého motorového vozidla zn. Audi A4 [redacted] v prodejní ceně 225.000,- Kč s ujednáním platby předem, kdy poškozená ihned po podpisu smlouvy uhradila zálohu ve výši 27.000,- Kč v hotovosti k jeho rukám, a dále dne 11. 9. 2015 doplatek kupní ceny ve výši 198.000,- Kč bankovním převodem na účet společnosti P [redacted] s.r.o. č. [redacted] vedený u [redacted] a. s., téhož dne na základě disponentských oprávnění finanční prostředky v částce 90.000,- Kč převedl na účet č. [redacted] vedený u [redacted] a. s. a částku 107.000,- Kč na účet č. [redacted] vedený u [redacted] a.s., tedy na bankovní účty společnosti G [redacted] s.r.o., IČ: [redacted], se sídlem [redacted], u které působil jako jednatel a současně jediný disponent uvedených účtů, následně tyto finanční prostředky z účtů vybral, přičemž vozidlo poškozené nedodal s tím, že je bourané, a poté co poškozená dne 9. 12. 2015 písemně odstoupila od kupní smlouvy, přestal komunikovat, finanční prostředky ani přes opakované výzvy nevrátil, neučinil žádné kroky k nápravě nebo reparaci vzniklé škody, čímž poškozené [redacted] způsobil škodu ve výši 225.000,- Kč,
2. v přesně nezjištěné době dne 29. 1. 2016 v [redacted] [redacted], okres [redacted], jako jednatel společnosti G [redacted] s.r.o., IČ: [redacted], se sídlem [redacted], uzavřel s poškozeným [redacted] smlouvu na dodání osobního motorového vozidla zn. Ford Focus Kombi, [redacted], černé barvy, v prodejní ceně 455.000,- Kč s ujednáním platby předem, kdy poškozený na základě zálohové faktury č. [redacted] ze dne 29. 1. 2016 uhradil částku 455.000,- Kč bankovním převodem dne 3. 2. 2016 na účet společnosti G [redacted] s.r.o., č. [redacted] vedený u [redacted] a.s., následně jako jediný disponent finanční prostředky z účtu postupně vybral, vozidlo však poškozenému nedodal, finanční prostředky nevrátil, a s využitím legendy, že dodání vozidla bude výhodnější realizovat prostřednictvím společnosti P [redacted] s.r.o., přesvědčil poškozeného k uzavření nové smlouvy o dodání totožného vozidla s předmětnou společností, k čemuž došlo dne 10. 3. 2016, poté [redacted] P [redacted] s.r.o. jako jednatel společnosti poškozeného informoval, že předmětné vozidlo nelze dodat, protože již bylo prodáno, a následně pod různými legendami poškozeného ubezpečovali, že činí kroky k dodání jiného vozidla, nicméně do současné doby ani přes urgence vozidlo nedodal, finanční prostředky nevrátil, čímž poškozenému [redacted], IČ: [redacted], se sídlem [redacted], způsobil škodu ve výši 455.000,- Kč, kdy následně za účelem snížení části dluhu přenechal poškozenému finanční prostředky ve výši 60.000,- Kč.

Okresní soud za tento pokračující přečin podle § 206 odst. 3 trestního zákoníku uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání dvou let, přičemž podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku výkon uloženého trestu podmíněně uložil na zkušební dobu v trvání tří let. Současně podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních poškozenou [redacted] narozenou [redacted], a dále [redacted] IČ: [redacted] se sídlem [redacted]

2. Je třeba zdůraznit, že tento rozsudek je již druhým rozsudkem ve věci vyhlášeným, a že oproti prvému rozsudku ze dne 9. 8. 2023, kterým původně okresní soud rozhodl o tom že daného skutku se společně s [redacted] dopustil i tehdy stíhaný [redacted] v tomto případě okresní soud dalším výrokem obžalovaného [redacted] narozeného [redacted], zprostil podle § 226 písm. c) obžaloby pro pokračující skutek, kterého se měl dopustit společně s [redacted] způsobem shora popsáním, přičemž i v jeho případě mělo jít o pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku, když nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný. Nyní tedy v odvolací fázi řízení Krajský soud v Plzni o obžalovaném [redacted] již nerozhodoval, neboť ve vztahu k jeho osobě odvolání podáno nebylo. V tomto rozsahu nabylo rozhodnutí okresního soudu právní moci ještě před předložením věci krajskému

soudu s opravnými prostředky.

3. V případě obžalovaného [REDACTED] podali naopak odvolání jak samotný obžalovaný, tak i státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Karlových Varech, když ta opravný prostředek zaměřila ve prospěch obžalovaného proti výroku trestu, zatímco obžalovaný napřel svůj opravný prostředek vůči všem „odsuzujícím výrokům“ napadeného rozsudku.
4. Obžalovaný úvodem stručně konstatoval, pro jaký trestný čin byl shledán vinným a jakým způsobem bylo rozhodnuto o trestu a náhradě škody, dále pak zopakoval skutková zjištění okresního soudu a poukázal na to, že spoluobžalovaný [REDACTED] byl podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn pro tento skutek obžaloby. Následně namítl, že soud prvního stupně ve svém rozhodnutí rezignoval na dvě zásady hodnocení důkazů, tedy umělé izolace jevů, která znamená hledání trestněprávně relevantní příčiny a trestněprávně relevantního následku a gradaci příčinné souvislosti. Důsledkem této vady dokazovací činnosti soudu prvního stupně je to, že odvoláním napadený rozsudek vykazuje značné známky mechanicko-formalistického postupu a zejména hodnocení důkazů, čímž podle obžalovaného došlo k porušení ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu. Obžalovaný nesouhlasil s tím, že v jeho neprospěch mu byla mylně přisouzena jakási recidiva, která ve skutečnosti spočívala v tom, že je sice pravdou že společnosti K [REDACTED] nebylo dodáno vozidlo a on byl za to odsouzen (pro podobné jednání jako nyní) Obvodním soudem pro Prahu 10 ve věci sp. zn. 4 T 76/2016, když však jedinou příčinou nedostatku potřebných finančních prostředků byla skutečnost, že jeho tehdejší právní zástupce Mgr. [REDACTED] mu zpronevěřil finanční hotovost řádově několika set tisíc korun. Tato skutečnost je podle obžalovaného potvrzena kárným rozhodnutím kárného senátu ČAK ze dne 16. 6. 2017 sp. zn. [REDACTED]. Tato nepříznivá situace měla za následek nejen odsouzení trestním soudem, ale i vážné ekonomické problémy, pro které byl nucen vstoupit do insolvence. Až nyní se jednáním Mgr. [REDACTED] zabývá Policie ČR.
5. Pokud jde o zmínky v bodu 25 napadeného rozsudku o tom, že byl dvakrát trestán v [REDACTED] v roce 2023 pro padělání dokumentů a nebezpečné řízení, jednak těchto záznamů si není vědom a dozvěděl se o nich teprve až v rámci tohoto soudního řízení, jednak na tyto údajné delikty reagoval tak, že žádá [REDACTED] stranu, aby mu svá rozhodnutí zaslala. Bude na to reagovat, jelikož se to v žádném případě nezakládá na pravdě. Nikdy mu nic nebylo doručeno, neví o žádném soudu nebo nějakém rozhodnutí. Pouze dvakrát byl kontrolován silniční hlídkou [REDACTED] policie, přičemž v jednom případě nemělo dovážené vozidlo STK, což ovšem podle obžalovaného [REDACTED] zákony umožňují, policie mu to pouze vytkla a sepsala záznam, a v druhém případě jej policie kontrolovala z důvodu, že používal převozní čísla, tzv. zelené značky, přičemž mu sdělila, že jako dovozce motorových vozidel v zahraničí tato převozní čísla nemůže používat. Bez ohledu na jeho argumentaci mu [REDACTED] policie sdělila, že se jedná o registrační značky, které zde používat nemůže, ač takto jezdil do [REDACTED] republiky v minulosti opakovaně. Čísla mu odebrala a uložila mu blokovou pokutu. Nikdy neprováděl tedy nebezpečnou jízdu a nikdy se nedopustil žádného padělání. Ačkoliv to nesouvisí s daným případem, okresní soud to považoval za přítěžující okolnost.
6. Dále obžalovaný poukázal na to, že profesionálně pracuje v oblasti motorových vozidel od roku 19 [REDACTED] a samostatně od roku 20 [REDACTED], za celou svoji kariéru prodal přes 1000 vozidel. Tyto obchodní případy proběhly k oboustranné spokojenosti. O tom ostatně svědčí i vyjádření současných poškozených, slečny [REDACTED] a [REDACTED], kteří až do vstupu [REDACTED] do obchodu byli s jeho prací plně spokojeni. Těmto poškozeným úspěšně dodal několik vozidel bez jakýchkoliv komplikací.
7. Obžalovaný dále namítl, že k prokázání své důvěryhodnosti navrhoval výslech účetní společnosti P [REDACTED] s. r. o. která má k dispozici právně relevantní důkazy o skutečnosti, že veškeré

finanční prostředky, které poškození zaslali na účet P. s. r. o., byly jeho osobou v hotovosti předány spoluobžalovanou. Tato účetní, má k dispozici účetní doklady na částku 455 000 Kč a další dokumenty, který zaslal. Tento jeho návrh soud prvního stupně zamítl, a to v rozporu se závazným právním názorem odvolacího soudu.

8. Podle obžalovaného soud prvního stupně opomněl hodnotit výpověď zástupce poškozeného, který osobně se svými společníky z navštívil v jeho bydlišti a ten mu písemně potvrdil a podepsal dne 24. 5. 2016, že předmětné motorové vozidlo je v zakoupeno a zapláceno částkou 456 800 Kč. K tomu obžalovaný uvedl, že dokumenty jsou součástí spisu a taktéž je přikládá (přičemž ovšem k odvolání přiloženy nebyly). Dále poukázal na to, že písemně potvrdil, že dne 31. 5. 2016 společně pojedou přímo k prodejci, zaplatí zbývající část peněz prodejci a následně přivezou vůz. Na tento důkaz logicky navazuje sdělení statutárního zástupce pana ze dne 27. 5. 2016, ve kterém jej informuje „Vážený pane máme nyní důkaz, že pan nás oklamal. Při úterní návštěvě lhal mě i otcí (prodejce dosud žádnou zálohu neobdržel.“ Rovněž k těmto písemnostem obžalovaný uvedl, že je přikládá jako přílohu k podanému odvolání opakovaně, aniž by ovšem z obsahu spisu předloženého okresním soudem bylo zjevné, že takovéto listiny znovu předkládány byly. Obžalovaný dále poukázal na to, že nechce hodnotit právní a lidské vědomí pana který ve svém dopise závěrem uvedl, že ačkoliv zjistili podvod pana tak vzhledem k tomu, že jejich obchodní případ předal panu on, měl by vyřešit pod pohrůžkou podání trestního oznámení tuto situaci.
9. Pokud jde o realizaci koupi vozu pro, nesouhlasí s tím, že by využil jakousi legendu, že dodání vozidla zájemci bude výhodnější prostřednictvím společnosti P. s. r. o., ale jednalo se o přání zákazníka zajistit motorové vozidlo s možností odpočtu DPH, tak jak probíhaly obchody doposud. V tomto směru obžalovaný odkázal na písemnou komunikaci a na to, že zástupce byl informován, z jakého důvodu je změna dodavatele vozidla. Kdyby o takovýto postup zájem nemělo, proč by ukončovalo obchodní vztah s G. s. r. o. a následně podepsalo kupní smlouvu s novým dodavatelem P. s. r. o. bez jakýchkoliv námitek. Pokud jde o realita je podle obžalované opět prozaická. Její matce úspěšně dodal bez jakýchkoliv komplikací dvě vozidla. Opět obžalovaný uvedl, že přikládá k odvolání kupní smlouvu ze dne 25. 4. 2013, aniž by se tak stalo. Slečna si prostřednictvím internetu sama vyhledávala motorová vozidla, o která projevila zájem. Jeho hlavní činností bylo prověření vozidla, kontaktování prodávajícího, zjištění stavu vozidla, možnost platby přepravy a pakliže by bylo vše pořádku, podepsání kupní smlouvy. Ona sama si našla vozidlo Audi A4, které mělo být podle prodávajícího v bezvadném stavu. Následně informoval pana že se bude kupovat a dovážet vozidlo, což tento potvrdil. Poté vyhotovil kupní smlouvu mezi a a vystavil zálohovou fakturu na 27 000 Kč na výjezd do a složení zálohy při podpisu smlouvy. Zbývající část byla hrazena převodem na základě vystavené faktury, ovšem vozidlo bylo poškozené, takže se měnila specifikace vozidla a slečna požadovala Hondu Accord. Na pokyn pana peníze vybral a předal mu je osobně. Vzhledem k tomu, že se specializuje na vozidla, ujal se toho pan sám, přičemž postup při hledání vozidla byl totožný jako u vozidla Audi A4. Veškeré požadavky zaslané slečnou byly zasílány elektronicky emailem. Zde opět obžalovaný uvedl, že emaily přiložil. Dále se vyjádřil k tomu, stručně řečeno tak, že celý další postup měl procesovat pan který svým slibům nedostál, mělo dojít tedy k vrácení peněz v českých korunách. přijel do a jeli vyměnit peníze na české koruny v. Peníze směňoval jako v minulosti, účetní doklady k tomu má účetní měnil ještě další peníze do svých obchodů, ale přesnou výši si již nepamatuje, prováděl to osobně. Při předání peněz došlo ke krádeži, neboť jmenovaný pan si přepočítal eura s tím, že si dojde do vedlejší

místnosti pro české peníze a už se neukázal. Při neúspěšné pátrání po dotyčné osobě se [REDACTED] rozhodl, že bude vše řešit za pomoci Policie ČR. On sám o tom všem informoval slečnu [REDACTED] a jeho právního zástupce, jakož i svého právního zástupce JUDr. Kašpárka. Na dojednanou schůzku pan [REDACTED] nedorazil. Obžalovaný namítl, že tedy nemohl naplnit subjektivní stránku přečinu zpronevěry, neboť v žádném případě neměl v úmyslu a ani reálně si nemohl přisvojit finanční prostředky slečny [REDACTED]

10. V dalším obsahu odvolání obžalovaný konstatoval, že veškerá vina jde za panem [REDACTED] který páchal i jinou majetkovou trestnou činnost vůči [REDACTED] [REDACTED] kterému též měl vyhrožovat. Za část trestné činnosti byl odsouzen i soudem v Liberci, když on sám na pana [REDACTED] podával trestní oznámení, v důsledku čehož mu následně [REDACTED] vyhrožoval. Za absurdní považuje tedy obžalovaný závěr okresního soudu, že právě on sám by byl hlavním organizátorem trestné činnosti, přičemž z rejstříku obžalovaného [REDACTED] vyplývá, že má minimálně pět pravomocných odsouzení z nedávné doby. Dále poukázal na to, jakým způsobem měl obžalovaný [REDACTED] postupovat v rozporu s ustanovením § 159 odst. 1 občanského zákoníku a § 51 zákona o obchodních korporacích, když si měl vyplácet odměny ze svých společností bez jakýchkoliv účetních podkladů, měl tak porušovat povinnosti při správě cizího majetku, páchat zpronevěry, porušovat účetní předpisy, daňové povinnosti a podobně. Obžalovaný [REDACTED] za celou dobu činnosti P [REDACTED] s. r. o. nikdy neodevzdal daňové přiznání, na opakované výzvy policie k předložení účetnictví si vytvářel verze a legendy, nepravdivě tvrdil, že společnost P [REDACTED] má velké množství pohledávek výši 3,5 milionu korun, což nebylo pravdou. Trvá na tom, že [REDACTED] předal veškeré peníze na nákup vozidla pro [REDACTED] a že [REDACTED] sám potvrdil [REDACTED] že vozidlo v částce 458 600 Kč je v [REDACTED] zapláceno. Jeho legenda o tom že by mu snad předal toliko 1 000 EURO, je naprosto vymyšlená. Disponuje nesporným důkazem (audionahrávkou) o tom, že peníze panu [REDACTED] byly předány na hraničním přechodu [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] což je blízký spolupracovník [REDACTED] [REDACTED] uvedl, že [REDACTED] [REDACTED] při vzájemném rozhovoru sám popisoval podrobně jednání a to, že byl přítomen předání peněz, když se jednalo o peníze na vozidlo pro [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] navrhl jako svědka prokazujícího nevěrohodnost výpovědi [REDACTED] [REDACTED] čemuž nalézací soud nevyhověl. [REDACTED] [REDACTED] byl přítomen předání finanční hotovosti pro nákup vozidla (byť to popírá), přičemž okresním soudem byl vyhodnocen jako věrohodná osoba. Obžalovaný má za to, že byl omezen ve svém právu klást tomuto svědkovi otázky, neboť má podezření, že nevypovídal pravdu, když svému blízkému spolupracovníkovi [REDACTED] [REDACTED] měl svědek sdělit, že byl osobně přítomen předání peněz panu [REDACTED]
11. Znovu obžalovaný zopakoval, že považuje za nesprávné hodnocení své osoby soudem prvního stupně ve vztahu k odsouzení v kauze [REDACTED] a to z důvodů, které byly zmíněny již shora. Pokud jde o svědka [REDACTED] [REDACTED] tento svědek lhal v tom směru, že nebyl přítomen u předání peněz mezi odvolatelem, tedy [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] [REDACTED] lhal i v tom, že neměl s [REDACTED] nikdy žádný problém, lhal i v tom, že [REDACTED] mu nikdy nevyhrožoval, což vyvrací audionahrávka. Obžalovaný se domnívá, že svědek [REDACTED] lže, protože má z [REDACTED] stále strach. [REDACTED] se pokusil za zastrážit ostatně i jeho samotného. Dále obžalovaný opakovaně zpochybnil osobu [REDACTED] tím, že [REDACTED] nepravdě popřel vyhrožování [REDACTED] křivě vypovídal v tom, že od něj nikdy nepřevzal peníze a podobně. Navíc jednání před okresním soudem probíhalo ve formě videokonference, což jej znevýhodňovalo.
12. V důsledku všech těchto vad navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil, sám dokazování doplnil, a zprostil jej obžaloby anebo vrátil věc k dalšímu řízení okresnímu soudu. Ještě poté obžalovaný navrhl výslech [REDACTED] [REDACTED] účetní P [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] [REDACTED] spolupracovníka [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] který osobně komunikoval přímo s [REDACTED] a kterému se měl [REDACTED] svěřit ohledně předání peněz, [REDACTED] [REDACTED] která osobně komunikovala několikrát s [REDACTED] i [REDACTED] kdy se [REDACTED] několikrát svěřoval o problémech

s [REDAKCE] Dále navrhl jako důkaz tzv. zelená čísla, písemné potvrzení [REDAKCE] pro [REDAKCE] že vozidlo je zapláceno, emailové sdělení [REDAKCE] že je [REDAKCE] oklamal, emailovou komunikaci mezi [REDAKCE] a svojí osobou o vytváření nabídek, prodej s vyčíslením DPH, výpověď [REDAKCE] [REDAKCE] z [REDAKCE] emailovou komunikaci s [REDAKCE] [REDAKCE] emailové přeposílání zpráv s požadavky od slečny [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] kopie výpovědi, že věděl (patně [REDAKCE] o nákupu vozidla a angažoval se v hledání vozu, kopie výpovědi, kde [REDAKCE] sděluje [REDAKCE] že celou věc narovná do 14 dnů, email slečně [REDAKCE] ohledně zpronevěry peněz, email s nabídkou řešení vzniklé situace, trestní oznámení na [REDAKCE] od jeho osoby, tedy [REDAKCE] [REDAKCE] majetek společnosti P [REDAKCE] [REDAKCE] pohledávky, závazky, účetní záznamy, rozhodnutí advokátní komory, kopie výpovědi [REDAKCE] že jednal na základě plné moci, výpis exekucí P [REDAKCE] [REDAKCE] v tom směru, že společnost se dostala do problémů za jednatelství [REDAKCE] a výpis exekucí [REDAKCE] [REDAKCE] důkaz audionahrávkou - vyhrožování [REDAKCE] [REDAKCE] (tříkrát), informace, že jde podat trestní oznámení na osobu ze směnárny, nahrávku, kde sděluje, že má od něj plnou moc, nahrávku obecné informace, že to bude řešit s [REDAKCE] nahrávku, kde informuje o řešení problému. Ve skutečném ukončení opravného prostředku uvedl, že vzhledem k velké obsáhlosti důkazů budou dokumenty a nahrávky doručeny na USB nosiči na podatelnu Okresního soudu v Karlových Varech. Odvolání bylo vyhotoveno dne 19. září 2024, aniž by bylo následně cokoli soudu předloženo (toliko v průběhu druhého veřejného zasedání konaného odvolací soudem obhájkyň obžalovaného potvrdila, že jí těsně před jednáním zaslal obžalovaný jakýsi link (odkaz) na internet, jehož obsah neznala.

13. Pokud jde o odvolání státní zástupkyně, ta zaměřila svůj opravný prostředek vůči výroku o trestu a výslovně ve prospěch obžalovaného, když podstatnou částí opravného prostředku je konstatace obsahu samotného napadeného rozhodnutí, včetně té skutečnosti, že obžalovanému byl v dané trestní věci uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl odložen podmíněně na zkušební dobu v trvání tří let. Státní zástupkyně zdůraznila, že v totožné věci byl dříve obžalovaný odsouzen rozsudkem okresního soudu ze dne 9. 8. 2023 č. j. 1 T 138/2019- 908 pro pokračující přečin podvodu podle § 209 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 2 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 2. 2024 č. j. 7 To 188/2023-1001 byl tento rozsudek k odvolání obžalovaného podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu zrušen ve vztahu k jeho osobě a za použití § 261 trestního řádu i ve vztahu k odsouzenému [REDAKCE] a podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla věc vrácena soudu prvního stupně.
14. Státní zástupkyně uvedla, že se ztotožňuje se závěry soudu ohledně viny obžalovaného i užití právní kvalifikace, odvolání podává pouze do výroku o trestu, neboť má za to, že okresní soud pochybil, když v rámci navazujícího řízení po zrušení předchozího rozsudku uložil obžalovanému přísnější trest, ačkoliv obžalovaný byl s ohledem na užitou právní kvalifikaci ohrožen trestem odnětí svobody ve stejné výměře, tedy v rozsahu od jednoho roku do pěti let. Jelikož ke změnám v původním rozsudku okresního soudu došlo jen v důsledku odvolání podaného obžalovaným, byl okresní soud při ukládání trestu vázán ustanovením § 264 odst. 2 trestního řádu. Proto státní zástupkyně navrhla, aby Krajský soud v Plzni jako soud odvolací napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu ve výroku o trestu zrušil a podle § 259 odst. 3 trestního řádu ve věci za nezměněného výroku o vině obžalovaného rozhodl tak, že obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] se podle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ukládá trest odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu v délce dvou roků.
15. Krajský soud v Plzni z podnětu obou odvolání přezkoumal napadený rozsudek postupem podle § 254 odst. 1 trestního řádu ve vztahu k zákonnosti a odůvodněnosti všech výroků napadeného rozsudku, které se týkají obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] a to zejména z hlediska vad vytčených odvolateli, rovněž přezkoumal správnost postupu řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, a

shledal odvolání státní zástupkyně plně a obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] částečně důvodným toliko ve vztahu k výroku o uloženém trestu z hledisek uvedených v § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu. Podle názoru odvolacího soudu nebyl důvod rušit napadený rozsudek postupem podle § 258 odst. 1 písm. b), e) trestního řádu, když porušení zákazu „reformace in peius“, změny k horšímu, podle přesvědčení krajského soudu představuje vadu spadající pod ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) trestního řádu, tedy porušení zákona. Přitom uložený trest by v zásadě s ohledem na výši způsobené škody i další okolnosti uvedené v § 39 odst. 2 trestního řádu nebylo na místě bez dalšího hodnotit jako nepřiměřeně přísný ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu a nešlo ani tak primárně o vadu rozsudku ve smyslu § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu, jako o dílčí opomenutí okresního soudu právě ve vztahu k zákazu změny napadeného rozhodnutí k horšímu za situace, kdy předchozí rozhodnutí bylo zrušeno ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] jen z podnětu jeho odvolání, pročez jeho postavení v zásadě v tomto řízení nemůže být zhoršeno. K tomu pak přistoupila ta skutečnost, že v mezidobí bylo vyhlášeno rozhodnutí ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5, a to dne 25. 7. 2024, když jde o rozsudek č. j. 40 T 29/2023–866, který v odsuzující části nabyl právní moc ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2025 č. j. 44 To 37/2025-938. Přitom pokud jde o odsuzující výrok z tohoto sbíhajícího se řízení, trestná činnost je ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti ve vztahu souběhu ve smyslu § 43 odst. 2 trestního řádu. Z důvodů, které jsou uvedeny dále, je na místě ukládat souhrnný trest, ovšem stále za respektování toho, že situace obžalovaného v dotčeném trestním řízení nemůže být zhoršena.

16. Pokud jde o podstatu odvolání státní zástupkyně lze říci, že zásadě státní zástupkyně bylo vyhověno v plném rozsahu a až jaksí nad tento rozsah, když byla současně napravena i situace, kdy Obvodní soud pro Prahu 5 nevyčkával pravomocného rozhodnutí v této věci. Pokud jde o odvolání obžalovaného v té části, které směřovalo vůči výroku o vině, zde se krajský soud s názorem odvolatele neztotožnil. Skutková zjištění okresního soudu po doplnění dokazování po předchozím zrušení rozsudku krajským soudem má za úplná, správná, přesvědčivá. Na rozdíl od odvolatele se krajský soud domnívá, že okresní soud respektoval pokyny odvolacího soudu, doplnil potřebným způsobem dokazování, byť krajský soud považoval za vhodné provést anebo se pokusit provést ještě i další důkazní prostředky. Zejména lze s okresním soudem souhlasit v tom, jakým způsobem a v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu v tomto případě hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, a k jakým skutkovým a následně i právním závěrům dospěl. Krajský soud tedy považuje v tomto rozsahu odvolání obžalovaného za nedůvodné a jeho vinu za prokázanou, a to z důvodů, které budou uvedeny dále.
17. Krajský soud na vysvětlení svých úvah nejprve připomene stručnou genezi dotčeného trestního řízení. Obžaloba byla podána dne 30. 9. 2019 na obžalovaného [REDAKCE] i na obžalovaného [REDAKCE] pro spáchání trestného činu podle § 209 odst. 1, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku, tedy pro podvod. Okresní soud projednal podanou obžalobu v devíti hlavních líčeních, přičemž v posledním z nich dne 9. 8. 2023 vyhlásil první rozsudek, kterým oba obžalované shledal vinnými, když seznal, že jednali po předchozí vzájemné domluvě s úmyslem vylákat od poškozených finanční prostředky tím, že předstírali, že poškozeným dodají ojetá motorová vozidla ze zahraničí za výhodné ceny, a dále pak jednali způsobem, který je popsán i v současném rozsudku.
18. Toto jednání kvalifikoval podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Obžalovanému [REDAKCE] pak uložil za toto jednání trest, který byl již shora zmíněn při konstatování odvolání státní zástupkyně, a obžalovanému [REDAKCE] za tento přečin a sbíhající se zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku ve vztahu k věci Okresního soudu v Mostě sp. zn. 3 T 134/2017 a sbíhající se přečin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Liberci sp. zn. 3 T 156/2020 uložil tříletý souhrnný trest s podmíněným odkladem na dobu pěti let. Dále oba obžalované podle § 85 osob 2 trestního zákoníku zavázal uhradit způsobenou škodu a rovněž

jím uložil podle § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost uhradit společně a nerozdílně škodu oběma poškozeným.

19. Z podnětu odvolání obou obžalovaných byla věc předložena Krajskému soudu v Plzni, přičemž následně obžalovaný [REDAKCE] vzal své odvolání zpět. Toto bylo vzato na vědomí předsedou senátu a ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] rozsudek nabyt právní moci. Nicméně poté, co již jen z podnětu odvolání obžalovaného [REDAKCE] byl napadený rozsudek přezkoumán ve veřejném zasedání, dne 13. 2. 2024 krajský soud usnesením č. j. 7 To 188/2023-1001 k odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu napadený rozsudek zrušil a za použití § 261 trestního řádu jej zrušil i ve vztahu k tehdy již odsouzenému [REDAKCE] [REDAKCE] a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu prvního stupně. Pokud jde o důvody, které krajský soud k tomuto postupu vedly, ty jsou ze zmíněného rozhodnutí, které bylo stranám doručeno, dostatečně zřejmé. Jen stručně lze zrekapitulovat, že za situace, kdy obžalování k trestné činnosti jak v přípravném řízení, tak před soudem prvního stupně vypovídali jen velmi kuse anebo dílem vůbec, za situace, kdy popírali předchozí vzájemnou domluvu, jakož i s přihlédnutím k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] v minulosti [REDAKCE] a členům rodiny poškozené [REDAKCE] motorová vozidla řádně dodal, krajský soud nedovodil na rozdíl od okresního soudu z provedeného dokazování, že by bylo možné s jistotou tvrdit, že obžalování spáchali podvod. V takovém případě by bylo třeba totiž postavit najisto, že byl dán na jejich straně úmysl způsobit škodu již při uzavírání smluv a že již v té době si byli vědomi, že nebudou plnit své závazky. Přitom obžalovaný [REDAKCE] při počátečním kontaktu s poškozenými v podstatě nepůsobil vůbec a do zařizování dovozu vozidel přistoupil až následně. Rovněž se jevílo s ohledem na obsah výpovědi obžalovaných poměrně sporným, zda lze považovat za prokázané, že ať už spáchali jakýkoliv trestný čin či protiprávní jednání, a že jednali ve spolupachatelství. Ostatně i v odvolání oba obžalování sváděli vinu výhradně jeden na druhého.
20. Již v této fázi řízení se také krajský soud vyjádřil k tomu, že pokud obžalovaný [REDAKCE] požadoval písmoznalecký posudek ve vztahu k účetnímu dokladu, pak v případě předložení kopie dokladu nelze objektivně dospět k forenzně významným výsledkům s adekvátní mírou pravděpodobnosti, což by se samozřejmě týkalo i dalších podpisů, jejichž případné zkoumání v dané věci bylo požadováno. Přičemž zmíněno bylo i tvrzení obžalovaného [REDAKCE] že jeho podpis byl ve formě scanu v počítači. Krajský soud uložil soudu okresnímu, aby doplnil dokazování, znovu vyslechl obžalované a svědka [REDAKCE] v případě potřeby provedl jejich konfrontaci a případně přehrál záznamy rozhovorů mezi obžalovanými, čehož se domáhal obžalované [REDAKCE]. Doplnit dokazování se nabízelo i obsahem souběžného trestního spisu, kterého se rovněž obžalovaný [REDAKCE] dovolával. Krajský soud upozornil, že provedené důkazní prostředky bude třeba hodnotit obezřetně, když z kontextu provedených důkazů se již v této fázi řízení podávalo, že například některé emaily odeslané poškozenému [REDAKCE] jménem obžalovaného [REDAKCE] byly přinejmenším fakticky koncipovány osobou se znalostí gramatiky, což je právě obžalovaný [REDAKCE] (na rozdíl od [REDAKCE] - v tomto směru byl odkazováno i na vyjádření samotného obžalovaného [REDAKCE] a svědka [REDAKCE]). Ostatně do jisté míry toto připouštěl i obžalovaný [REDAKCE] že tak za [REDAKCE] činil proto, aby v mailech nebyly hrubky. Pokud i nyní obžalovaný [REDAKCE] zmiňuje to, že se dostal do tristní situace díky tomu, že mu jeho právní zástupce zpronevěřil částku několik set tisíc korun, za což byl postižen Českou advokátní komorou, pak je třeba říci, že již v předchozím řízení si krajský soud sám vyžádal stanovisko České advokátní komory s tím, že bylo zjištěno, že k takovému kárnému řízení došlo, nicméně s ohledem na zásadu advokátního tajemství by Česká advokátní komora vydala doklad o takovémto řízení, respektive předmětné rozhodnutí (a navíc ještě anonymizované) nikoliv soudu, ale toliko obžalovanému. Krajský soud tedy upozornil, že pokud by chtěl některé skutečnosti takovýmto dokladem obžalovaný prokazovat, je na něm, aby tyto dokumenty vyžádal a soudu předložil, zejména pokud by chtěl prokazovat tu okolnost, o jakou částku a v jakém období přesně přišel, protože je možné, že jde o situaci nemající časovou ani jinou souvislost s danou věcí. Rovněž krajský soud konstatoval, že si je vědom toho, že

obžalovaný ■■■■ nemusí prokazovat svoji nevinu, nicméně pokud v daném případě peníze prokazatelně od obou poškozených převzal právě on, je na něm, pokud se chce zbavit trestní odpovědnosti, aby vysvětlil, jak s penězi dále naložit

21. Na rozdíl od tvrzení uvedených v opravném prostředku obžalovaného ■■■■ má krajský soud za to, že shora zmíněných pokynů se okresní soud držel. Věc po zrušení a vrácení projednal v hlavních líčeních, když nejprve vyslechl samostatně obžalovaného ■■■■. Ten se obsáhle k věci vyjádřil a znovu přestřelil svoji verzi, podle které ve věci byl zainteresován ■■■■, jednak kvůli potřebě odpočtu DPH v případě ■■■■, jednak kvůli tomu, že sám obžalovaný ■■■■ se nevěnuje vozidlům značky, pro kterou se následně poškozená ■■■■ rozhodla, tedy Honda. Rovněž obžalovaný setrval na svém tvrzení, že peníze převzal od něj ■■■■, ať již hotově ve formě zálohy, anebo pokud jde o zbytek, převodem na účet společnosti P■■■■. Obžalovaný ■■■■ setrval rovněž na své verzi, podle které peníze přes něj nešly s výjimkou zálohy 1 000 EUR v případě vozidla pro ■■■■. Pokud jde o svědka ■■■■, což je mimochodem svědek, jehož výslech byl navrhován právě obžalovaným ■■■■ a který je jeho známým, kterého právě obžalovaný ■■■■ zainteresoval na posuzovaném případě, tento ve svém opakovaném výslechu potvrdil jednak to, že podle jeho náhledu pro vozidlo mohl zcela klidně jet obžalovaný ■■■■ sám, protože ■■■■ umí, jednak potvrdil v rozporu s tvrzením obžalovaného ■■■■, že neviděl žádné předávání peněz ■■■■, že to řekl již opakovaně. Dále popřel, že by obžalovaný ■■■■ po něm chtěl zamlčet nesložení zálohy před obžalovaným ■■■■ po návratu ze ■■■■, nebo že by mu snad obžalovaný ■■■■ vyhrožoval. Tvrzení tohoto svědka konvenuje i výpovědi obžalovaného ■■■■, který při zpochybňování záznamů v rejstříku trestů ze ■■■■ popsal jako běžnou praxi, že do ■■■■ pro vozidla jezdil a sám je převážel. Je zajímavé, že právě v tomto kritickém případě nicméně vyslal někoho jiného. Pokud jde o dalšího navrženého svědka ■■■■, ohledně toho svědek ■■■■ uvedl, že jej zná, neboť jej přivezl k jednání. Lze si jen obtížně představit, že by za této situace svědek ■■■■ vypovídal odlišně od svědka ■■■■, pokud by byl vyslechnut. Okresní soud se zabýval také obžalobou u Obvodního soudu pro Prahu 5 podanou na obžalovaného ■■■■, jakož i odsouzením obžalovaného ■■■■ ve věci sp. zn. 3 T 134/2017, provedl k důkazu listiny týkající se insolvenčního řízení obžalovaného ■■■■ a v hlavním líčení konaném dne 7. 8. 2024 znovu rozhodl ve věci. Před tím zamítl jak výslech svědka ■■■■, tak i výslech svědkyně ■■■■ – účetní, která podle tvrzení obžalovaného ■■■■ mohla prokázat, že peníze převzaté obžalovaným ■■■■ skončily v účetnictví společností ovládaných spoluobžalovaným ■■■■.
22. Nyní může krajský soud přejít k tomu, k jakým závěrům dospěl v současnosti. Krajský soud, jak vyplývá z konstantní judikatury, není povinen opakovat argumentaci soudu okresního, pokud dospívá ke shodným závěrům jako soud okresní. Například Ústavní soud ve svém rozhodnutí ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. II. ÚS 2947/08, mimo jiné zmínil, že i Evropský soud pro lidská práva zastává stanovisko, že soudům adresovaný závazek, plynoucí z čl. 6 odst. 1 Úmluvy, promítnutý do podmínek kladených na odůvodnění rozhodnutí, „nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument“ a že odvolací soud „se při zamítnutí odvolání v principu může omezit na převzetí odůvodnění nižšího stupně“ (např. věc G. proti Španělsku). Této možnosti krajský soud chce dílem využít, když by chtěl odkázat na odůvodnění současného rozsudku okresního soudu, pokud jde o hodnocení té skutečnosti, jak bylo s penězi fakticky naloženo poté, co se od poškozených dostaly do dispozice obžalovaného ■■■■. Takto odkazuje zejména na body 17 až 19 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v případě rozsáhlého bodu 17 pak od strany 11, kde velmi podrobně okresní soud vysvětluje, jaké dispoziční oprávnění kdo měl, k jakému účtu, kam, kdy a kým byly převedeny peníze. Okresní soud se zabýval i tím, že pokud jde o prostředky z účtu poškozeného ■■■■, nedošlo k žádné transakci, kterou by bylo možné považovat za převod těchto prostředků na společnost P■■■■ s. r. o. ani prokazatelně k jejich výběru v hotovosti v takové částce, aby mohly být obratem předány obžalovanému ■■■■. Rovněž vysvětlil, proč považuje za věrohodnější výpověď

obžalovaného [REDAKCE] když polemizuje například s tvrzením obžalovaného [REDAKCE] že peníze byly vyzvednuty a předány obžalovanému [REDAKCE] protože ten neměl v místě bydliště přístup do [REDAKCE] – jako by snad neexistovaly bankomaty nebo internetové bankovníctví. Okresní soud zdůraznil, že verzi obžalovaného [REDAKCE] nepotvrdil ani svědek [REDAKCE] který byl vyslýchán právě z podnětu obžalovaného [REDAKCE] Rovněž neopomenul zmínit nestandardní nabídky, které činil obžalovaný [REDAKCE] oběma poškozeným, pokud jde o možnou náhradu škody, ať už jde o v podstatě nelegální odpis DPH v případě poškozené [REDAKCE] nebo nabídku daňového podvodu vystavením faktur o smyšlených pracích pro poškozené [REDAKCE] Navíc okresní soud neopominul zmínit, že úhrada částky na koupi motorového vozidla Ford pro [REDAKCE] by byla v rozporu s § 4 odst. 1 zákona 254/2004 Sb. s ohledem na svoji výši. Je obecně známo že platby přesahující 10 000 EUR a ekvivalent této hodnoty nelze na území Evropské unie z důvodu ochrany před praním špinavých peněz hotovostně vůbec provádět, aniž by šlo o protiprávní jednání. Krajský soud se s těmito závěry okresního soudu ztotožňuje s jednou výjimkou, která bude zmíněna dále. Rovněž se ztotožňuje i s těmi závěry k nimž okresní soud dospěl ve shodě s předchozím zrušujícím rozhodnutím, tedy že v daném případě nelze spolehlivě prokázat podvodné jednání, ale toliko zpronevěru, v tomto případě dle § 206 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku.

23. Jedinou výjimkou, kdy se krajský soud ne zcela ztotožnil s postupem okresního soudu, je odmítnutí výsledku svědkyně [REDAKCE] když na takovéto prověření své obhajoby podle přesvědčení krajského soudu má obžalovaný [REDAKCE] nárok. S ohledem na časový odstup a celkovou situaci v dané věci krajský soud tedy nejprve sám vyzval svědkyni, aby se vyjádřila k tomu, zda má k dispozici účetnictví, které by mohlo dané obchodní případy prokazovat (jak obžalovaný [REDAKCE] v odvolání tvrdil). K tomu svědkyně sdělila, že účetnictví jí obžalovaným [REDAKCE] nikdy předáno nebylo, že se o spolupráci toliko uvažovalo. Následně v pozdních večerních hodinách před konáním odročeného veřejného zasedání doručila tato svědkyně soudu čestné prohlášení, ve kterém vysvětlila, že společnost P [REDAKCE] nikdy neznala, účetnictví nikdy nevedla a až následně zjistila, že šlo o společnost P [REDAKCE] a že s odstupem času si uvědomila, že jméno [REDAKCE] jí je povědomé, provedla zpětnou kontrolu svých poznámek a archivovaných podkladů a zjistila, že ji kontaktoval [REDAKCE] v souvislosti se společnostmi P [REDAKCE], G [REDAKCE] a M [REDAKCE], aby vedla účetnictví. K dohodě však následně nedošlo, protože s ohledem na absenci podstatných dokladů nebylo účetnictví možné vést, natož uzavřít. Dále potencionální svědkyně v přípisu uvedla, že nedisponuje žádnými podklady k obchodním případům [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] má ale zaznamenáno, že tyto případy zaúčtovat chtěla. Nakonec však odmítla spravovat účetnictví této společnosti. I když krajský soud odhlédne od toho, že neinformoval svědkyni o odročení veřejného zasedání a připustí, že původní referát byl špatně přičten a vypraven a název společnosti skutečně byl uveden P [REDAKCE] a P [REDAKCE], a i když připustí, že si svědkyně pamatovala v podstatě s desetiletým časovým odstupem podle svých poznámek dva obchodní případy týkající se účetnictví společností, které nikdy fakticky nevedla, přesto se nejedná o jakýkoli doklad toho, že by peníze skutečně u obžalovaného [REDAKCE] skončily. Krajský soud na tomto místě může zmínit jen to, že obžalovaný [REDAKCE] tvrdil opakovaně, že svědkyně konkrétními doklady disponuje, což bylo vyvráceno.

24. S ohledem na obsáhlost odvolání obžalovaného se krajský soud zaměří dále ve stručnosti na jednotlivé body odvolací argumentace. Krajský soud musí naprosto odmítnout tvrzení obžalovaného, že jakási recidiva mu byla mylně přisouzena s ohledem na případ společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] kde byl odsouzen ve věci Obvodního soudu pro Prahu 10 sp. zn. 4 T 76/2016 pro zpronevěru. Jedná se o pravomocné odsouzení a takovouto skutečností je vázán každý, nejen obžalovaný, ale i Krajský soud v Plzni. Jeho dodatečná vysvětlení o tom, z jakých důvodů nedostal svým závazkům, jsou zcela irrelevantní, když si nelze nepovšimnout, že zde obžalovaný argumentuje rozhodnutím kárného senátu ve vztahu ke svému tehdejšímu právnímu zástupci Mgr. [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] aniž by (viz shora) kdykoliv takovéto rozhodnutí vyžádal, opatřil a předložil za situace, kdy jinak jde o rozhodnutí pro orgány činné v trestním řízení

nedostupné. V podstatě podle přesvědčení obžalovaného v důsledku jednání právního zástupce došlo k tomu, že byl trestně odsouzen, že musel vstoupit do insolvence (přitom z podkladů o insolvenční vyplývá, že závazky obžalovaného byly dlouhodobé, rozsáhlé a výrazně vyšší, nežli pouhých pár set tisíc Kč). Zde si krajský soud dovoluje připomenout, že pokud jde o posuzovaný případ, měl by se obžalovaný [REDAKCE] jaksí rozhodnout, zda ke ztrátě peněz poškozeného [REDAKCE] a slečny [REDAKCE] došlo výhradně v důsledku jednání Mgr. [REDAKCE] (což je ovšem tvrzeno již ve vztahu k případu [REDAKCE] [REDAKCE] nebo je zapříčinil nepoctivý [REDAKCE] směnárník nebo spoluobžalovaný [REDAKCE] který peníze převzal a v jednom případě zpronevěřil a v jednom případě (ač sám podle líčení spoluobžalovaného [REDAKCE] je osobou krajně nepoctivou a násilnickou) byl o ně připraven právě zmíněným směnárníkem, aniž by na to dokázal přiměřeně reagovat.

25. Pokud obžalovaný polemizuje se svými odsouzeními ve [REDAKCE] republice [REDAKCE] i zde jsou jeho vyjádření irelevantní. Krajský soud samozřejmě postřehl zmínky o těchto odsouzeních a jejich hodnocení v rozsudku soudu prvního stupně, nicméně i za situace, kdy si je krajský soud vědom toho, že jednání, která jsou v České republice například postihována přestupkově, jsou ve [REDAKCE] republice [REDAKCE] trestnými činy (například pouhé držení vystřelovacího nože nebo některé delikty v dopravě), přesto není důvod, aby okresní soud tato odsouzení nekonstatoval a nepřihlédl k nim, jsou-li součástí oficiálního záznamu v Rejstříku trestů ČR.
26. Pakliže obžalovaný ve svém odvolání poukazuje na to, že dokud nezačal spolupracovat s [REDAKCE] [REDAKCE] dovezl mnoho vozidel a všichni s ním byli spokojeni, pak lze říci, že jak v minulosti, tak v současnosti je již pravomocně odsouzen pro jednání, v rámci kterých [REDAKCE] [REDAKCE] naprosto nikdy a nijak nefiguroval, takže jeho potíže v tomto směru nelze svádět výhradně na tohoto obžalovaného. Stejně tak argumentuje-li obžalovaný tím, že [REDAKCE] [REDAKCE] potvrzoval opakovaně [REDAKCE] že vozidlo je zajištěno a všechno v tomto směru funguje, pak ani zde krajský soud nehodnotí tyto okolnosti zcela shodně jako obžalovaný, když je zřejmé, že v té době jednali oba obžalovaní ve vzájemné shodě, že pro vozidlo [REDAKCE] skutečně jel a také se mohl plně domnívat, že obžalovaný [REDAKCE] disponuje částkou, která bude třeba k doplacení vozidla, když už tuto částku od poškozených převzal. Z pohledu obžalovaného [REDAKCE] tedy mohlo být vše teoreticky v pořádku. Jde-li o to, jak obžalovaný ve svém odvolání popisuje obchodní příklad s [REDAKCE] [REDAKCE] včetně toho, že peníze měl vyzvednout, předat [REDAKCE] a že při směně peněz mělo dojít k jejich odcizení, pak skutečně krajský soud nepovažuje naprosto za možné, aby po něm bylo seriózně požadováno, aby takovému vysvětlení uplatněnému po několikaletém trestním řízení uvěřil. Pokud by k něčemu takovému došlo, pak by musela být taková událost řešena okamžitě. Bylo by v zájmu obou obžalovaných okamžitě se vyjádřit nejpozději na počátku trestního řízení k tomu, že takovýmto způsobem došlo ke ztrátě peněz. Jelikož obžalovaný [REDAKCE] poukazyval na to, že obžalovaný [REDAKCE] je velmi nevěrohodný, páchá trestnou činnost a zmínil i další negativa ve vztahu k jeho osobě, Krajský soud v Plzni provedl z podnětu návrhu odvolatele důkaz rozsudkem ve věci sp. zn. 4 T 107/2023 Okresního soudu v Liberci. Z jeho obsahu mimo jiné vyplývá, že obžalovaný [REDAKCE] v přesně zjištěné době od 18. června 2018 do ledna 2019 ve [REDAKCE] a jinde postupně převzal od obžalovaného [REDAKCE] částku 27 400 Kč na opravu motoru automobilu značky Škoda Octavia, avšak na vozidle provedl pouze úkony spojené s demontáží hlavy válců, pístu motoru a peníze na smluvený nákup dílů nepoužil a ponechal si je pro vlastní potřebu, což bylo posouzeno jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku. Jde o pravomocné a vykonatelné rozhodnutí, které nabylo právní moci 2. 7. 2024, pročež jeho závěry je i Krajský soud v Plzni, tak jak bylo zmíněno shora v jiném případě, samozřejmě vázán, nicméně nehodnotí tento rozsudek tak jednoznačně jako odvolatel. Je tomu tak proto, že pokud obžalovaný [REDAKCE] tvrdí, že si byl již v roce 2016 vědom toho, že obžalovaný [REDAKCE] podvedl [REDAKCE] ve věci nákupu vozidla Ford a poškodil jej samotného takto u obchodního partnera, a pokud mě si byl vědom, jak sám uvádí ve svém odvolání, že 27. 5. 2016 obdržel email od zástupce [REDAKCE] pana [REDAKCE] v kterém jej informoval, že [REDAKCE] je oklamal, pak je tedy s podivem, že ve vztazích s takovýmto člověkem dále pokračoval a v roce 2018 mu

ještě svěřoval zcela bezelstně své vlastní finanční prostředky. Takováto skutečnost spíše svědčí o tom, že okresní soud dospěl ke zcela správným závěrům, pokud vyhodnotil důkazní situaci ve věci tak, jak ji vyhodnotil, tedy že peníze poškozených skončily v roce 2016 právě u obžalovaného [REDAKCE] a nikoliv u obžalovaného [REDAKCE]

27. Krajský soud nepovažuje za nutné hodnotit to, jak obžalovaný [REDAKCE] fungoval či nefungoval v souladu s právními předpisy v roli statutárního orgánu. Je zřejmé, že účetnictví v podstatě nebylo vedeno v žádném případě, že obchody probíhaly nahodile, že s penězi se nakládalo naprosto voluntaristicky, ale to podle přesvědčení krajského soudu platí pro oba obžalované.
28. Jestliže obžalovaný [REDAKCE] polemizoval se svědkem [REDAKCE] pak tento svědek byl ve věci právě z tohoto důvodu vyslechnut opakovaně. Okresní soud zhodnotil jeho výpověď jako přesvědčivou. S ohledem na zásadu přímosti a ústnosti krajský soud neshledává žádné důvody k tomu, aby on na tohoto svědka nahlížel jinak, když jde o osobu, která byla do věci zainteresována právě obžalovaným [REDAKCE] nikoliv obžalovaným [REDAKCE] a popřel tvrzení obžalovaného [REDAKCE] opakovaně a shodně. Za této situace se krajským soudem nejeví jako případné vyslýchat další osoby, před kterými by se tento svědek snad měl vyjádřit, opět zase nějakým jiným způsobem nežli před samotným soudem pod sankcí trestního stíhání. Krajský soud nespatřuje ani žádné pochybení okresního soudu v tom, že část jednání proběhla videokonferencí. Krajský soud zpravidla upřednostňuje při jednání osobní účast, a tak nařídil obě veřejná zasedání formou běžného soudního roku, obžalovaný měl plnou možnost těchto jednání se účastnit, přesto tak neučinil. Pokud jde o další doplnění dokazování, stanovisko potenciální svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno jejími opakovanými vyjádřeními. Svědkyně vůbec nikdy účetnictví předmětných společností nevedla a nedisponuje v rozporu s tím, co bylo tvrzeno, jakýmkoliv účetními podklady. Krajský soud naprosto nepovažuje za nutné, možné a potřebné tuto svědkyni s desetiletým časovým odstupem ve věci vyslýchat. Pokud by měl být vyslýchán svědek [REDAKCE] spolupracovník svědka [REDAKCE] [REDAKCE] jako osoba, která by se měla vyjádřit k tomu, co svědek [REDAKCE] někde řekl, pak opět krajský soud poukazuje na to, že svědek [REDAKCE] byl opakovaně vyslechnut, byly mu kladeny otázky týkající se vztahu s obžalovaným [REDAKCE] včetně toho, zda mu bylo vyhrožováno a podobně. Svědek tvrdí, že peníze předány nebyly, a to za situace, kdy je známým obžalovaného [REDAKCE] který se jeho výslechu domáhal, nikoliv obžalovaného [REDAKCE] Krajský soud skutečně nevidí důvod, aby byla za tohoto stavu věci byla vyslýchána nějaká jiná osoba. Jde-li o svědka [REDAKCE] zástupce [REDAKCE] pak naprosto nic z toho, co uvedl obžalovaný [REDAKCE] nebylo potvrzeno v průběhu řízení – tedy, že by tento svědek měl komunikovat se svědkem [REDAKCE] že by měl od něj cokoli slyšet o podobných zpronevěrách. Za situace, kdy obžalovaný [REDAKCE] opakovaně navrhl provedení důkazních prostředků, které neexistují či jsou nedosažitelné – například rozhodnutí České advokátní komory v kárném řízení nebo mnoho listin zmíněných závěrem v jeho odvolání a nahrávek, které nikdy během dlouhodobého řízení před okresním i krajským soudem nepředložil, pak krajský soud v podstatě i váhal, zda tyto důkazní návrhy zamítnout nebo jen pominout jako něco, o čem není postaveno najisto, zda to vůbec existuje. Rozhodl proto jen v obecné rovině, že se zamítají všechny další návrhy na doplnění dokazování. Obhájkyně při druhém veřejném zasedání konaném o odvolání toliko uvedla, že obžalovaný jí poslal jakýsi odkaz na internetu, což rozhodně neodpovídá jeho tvrzení uvedenému mu ve více jak půl roku starém odvolání, že důkazy budou předloženy do podatelny soudu v nahrávce na CD disku nebo na USB paměti.
29. V neposlední řadě musí krajský soud konstatovat, že k tomu, aby považoval závěry okresního soudu za správné vedou i souběžná řízení s obžalovaným [REDAKCE] at' už jde o jeho insolvenční řízení, z něhož je dostatečně zřejmá jeho majetková situace a ostatně i řízení v souběžné trestní věci obžalovaného vedené Obvodním soudem pro Prahu 5 pod sp. zn. 40 T 29/2024, když trestná činnost byla páchána v letech 2018 a 2019 podvodným vylákáním poměrně vysokých částek, přičemž signifikantní je, že obžalovaný [REDAKCE] například od poškozeného [REDAKCE] převzal

částku 640 000,- Kč a vrátil mu pouze 13 000 Kč, ačkoliv v té době už proti němu bylo vedeno 13 exekucí v celkové výši 1 965 664,75 Kč. Od poškozeného [REDAKCE] převzal 403 000 Kč za účelem koupě motorového vozidla Land Rover, a to v době, kdy bylo proti němu vedeno 5 exekucí v celkové výši 1 042 986,42 Kč, poškozenému [REDAKCE] vrátil toliko 103 000 Kč. Je třeba říci, že i s ohledem na dataci této trestné činnosti tato probíhala dlouho poté, co už byl projednán nebo projednáván návrh ve vztahu k tvrzené zpronevěře peněz právním zástupcem obžalovaného, takže na toho opravdu finanční situaci obžalovaného v letech 2018–2019 již svádět nelze. Signifikantní je, že i v této souběžné trestní věci se obžalovaný hájil velmi podobně jako v dotčené věci, navrhoval předložení mnoha různých SMS zpráv, zpráv z Whatsappu a dalších dokladů, měl mnoho výhrad k osobám poškozených. I modus operandi, způsob jednání, je velmi podobný, kdy dochází k odčerpání finančních prostředků poškozených a v rámci následných dohadů k jejich částečné refundaci zpět, aniž by se však jednalo o zásadní část těchto prostředků, obdobně jako když [REDAKCE] bylo nabídnuto staré vozidlo Octavia, kterým se alespoň částečně podařilo nárok [REDAKCE] vůči obžalovanému umořit.

30. Krajský soud tedy veden těmito úvahami má za to, že obhajoba obžalovaného dotčené trestní věci v současnosti již neobstojí, že okresní soud v potřebném rozsahu, přihlédně-li se i k doplnění, které provedl krajský soud, vyhověl uloženým pokynům, a že jednání obžalovaného [REDAKCE] s ohledem na to, že se nepodařilo zcela spolehlivě prokázat existenci úmyslu podvést poškozené již v době, kdy s nimi smlouvy uzavíral a peníze na pořízení vozidel přebíral, okresní soud správně kvalifikoval jako přečin zpronevěry, s ohledem na výši způsobené škody, podle § 206 odst. 1 odst. 3 trestního zákoníku.
31. Jak vyplývá z výroku rozsudku krajského soudu k jiným závěrům nežli ve vztahu k výroku o vině, dospěl ve vztahu k výroku o uloženém trestu. Je tomu tak ze dvou důvodů. Jednak se krajský soud zcela ztotožnil s odvoláním státní zástupkyně, podle které okresní soud v důsledku nerespektování ustanovení § 264 odst. 2 trestního řádu obžalovanému [REDAKCE] uložil přísnější trest, než který uložil předchozím rozsudkem, který byl zrušen toliko k odvolání obžalovaného. Již z toho je zřejmé, že trest nyní ukládaný nemohl přesáhnout výměru jednoho roku odnětí svobody a zkušební doba nemohla být stanovena delší nežli ve výměře 24 měsíců, případně mohl být obžalovanému uložen jiný druh trestu, ovšem v takové podobě, aby nebylo možné tento trest považovat za přísnější nežli původně vyměřený. K tomu pak přistupuje skutečnost, která nebyla státní zástupkyni ani okresnímu soudu známá, a to, že Obvodní soud pro Prahu 5 vyhlásil v další trestní věci dílem odsuzující rozsudek. Je zřejmé že první rozsudek v nyní projednávané trestní věci byl vyhlášen dne 9. 8. 2023, to je také rozhodné datum pro posouzení vztahu souhrnnosti. Trestné činnosti v dané trestní věci se pak obžalovaný měl dopustit, pokud jde o skutek první od 4. 9. 2015 přibližně do 9. 12. 2015, v případě druhého skutku pak od 29. 1. 2016 do vybrání prostředků z předmětného účtu. Přitom ve věci Obvodního soudu pro Prahu 5 byl dne 25. července 2024 pod č. j. 40 T 29/2024-866 vyhlášen rozsudek, kterým byl obžalovaný uznán vinným z páchaní trestné činnosti spáchané od 14. 6. 2018 do 19. 8. 2019 v případě prvního skutku ve vztahu k poškozenému [REDAKCE] dále v bodě druhém ve vztahu k poškozenému [REDAKCE] pak počínaje dnem 28. 5. 2019 a v navazující době, kdy převzaté prostředky ve výši 403 000 Kč v plné výši poškozenému nevrátil, ani je neužil pro stanovený účel a vrátil toliko částku 103 000 Kč. Z obsahu rozsudku vyplývá, že nejpozději 11. 8. 2019 poškozený odstupoval od smlouvy a požadoval vrácení prostředků, k čemuž nedošlo. Je tedy zřejmé, že tato trestná činnost byla spáchána před prvním odsuzujícím rozsudkem v nyní projednávané trestní věci, zároveň se s ohledem na časový odstup od nyní projednávané trestné činnosti rozhodně nemůže jednat například o pokračování tak, aby byly dány podmínky pro uložení společného trestu. Za této situace, kdy rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 5 byl následně v odsuzující části potvrzen, respektive vůči odsuzující části bylo odvolání obžalovaného podle § 256 trestního řádu ke dni 26. 2. 2025 zamítnuto, a toto rozhodnutí nabylo právní moci, je tedy zjevné že jsou dány podmínky uvedené v § 43 odst. 2 trestního řádu pro uložení trestu souhrnného. Přitom v dotčené

sblíhající se trestní věci byl obžalovanému obvodním soudem uložen trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců.

32. Krajský soud je přesvědčen, že teoreticky, aniž by porušil zákaz reformace in peus, by mohl navýšit takto uložený trest o jeden rok odnětí svobody a prodloužit zkušební dobu až o dva roky, a to při ukládání trestu v rámci trestní sazby uvedené v § 206 odst. 3 trestního zákoníku, když trestní sazby v obou sbíhající se věcech jsou v zásadě shodné a je tady podle právní teorie třeba vycházet z pořadí ustanovení v trestním zákoníku. Krajský soud samozřejmě ale nemohl postupovat mechanicky a musel zhodnotit i kritéria uvedená v § 39 odst. 2 trestního zákoníku. Proti tomu, aby plně využil možný rozsah uložení trestu, vypovídá pak ta skutečnost, že od spáchání trestné činnosti obžalovaným uplynula v posuzované věci velmi dlouhá doba, přičemž průtahy v trestním řízení nelze klást jednoznačně za vinu jen obžalovanému, do jisté míry se na věci podepsalo i to, že byla projednávána v období tzv. covidu, a to, že došlo ke zrušení prvního vyhlášeného rozhodnutí soudu prvního stupně krajským soudem. Dále musel pak krajský soud hodnotit tu okolnost, že souhrnný trest by měl být ukládán za sbíhající se trestnou činnost ve shodné výměře, jako kdyby byla projednána společně v jednom řízení. Již s ohledem na to, co bylo naznačeno shora, je zjevné, že by bylo neefektivní prodlužovat zkušební dobu stanovenou Obvodním soudem pro Prahu 5 o další 2 roky, když navíc osmnáctiměsíční trest v této sbíhající se věci byl obžalovanému uložen za způsobení ještě výrazně vyšší škody, nežli je tomu v nyní projednávaném případě. Zároveň musel krajský soud zhodnotit také tu okolnost, že trestní minulost obžalovaného není v tuto chvíli výrazná a pokud proti němu probíhají další trestní řízení včetně dotčené trestní věci, kde probíhá ještě řízení v rozsahu, kde byl původně zpuštěn obžaloby, pak samozřejmě se uplatní zásada presumpce neviny. Obžalovaný podniká na základě živnostenského oprávnění, nebyl postižen pro nějaký přestupek, alespoň takováto okolnost z evidence přestupků nevyplývá. V rejstříku trestů kromě dvou tuzemských záznamů jsou vykazovány i dva záznamy ve [REDAKCE] republice [REDAKCE] pro již zmíněné padělání dokumentů a nebezpečné řízení vozidla, tedy pro jednání, které je naprosto odlišné povahy od nyní projednávané trestní věci. Obžalovaný byl přitom v rámci sbíhajícího se řízení ohrožován trestní sazbou od jednoho roku až do pěti let. S ohledem na to, že od vyhlášení rozhodnutí okresního soudu uplynula již delší doba, obžalovaný se žádného veřejného zasedání před krajským soudem nezúčastnil, nebyly zjištěny bližší okolnosti k jeho osobním poměrům. Nicméně i za této situace krajský soud ve věci mohl rozhodnout a shledal jako přiměřené navýšení trestu v daném případě z 18 měsíců na 2 roky, tedy pouze o dalších 6 měsíců odnětí svobody, s tím, že pokud jde o výměru zkušební doby v trvání 30 měsíců, tuto právě s ohledem na enormní časový odstup od spáchání trestné činnosti bez dalšího nebo v podstatě převzal ze sbíhajícího se rozhodnutí.
33. Pokud jde o výrok o náhradě škody, vůči tomu nebyly zaměřeny konkrétní námitky, byť byl nepochybně obžalovaným napaden také jako výrok související s výrokem o vině a trestu. S ohledem na probíhající insolvenční řízení okresní soud oba poškozené postupem podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, když dospěl k závěru, že se se svým nárokem na náhradu škody sice připojili řádně a včas, s čímž krajský soud souhlasí, dále však dospěl k závěru, že s ohledem na ustanovení § 140b zákona 182/2006 Sb. nebylo možné o přiznání nároku na náhradu škody přiznat, neboť od 7. 1. 2022 probíhá insolvenční řízení s obžalovaným. Proto došlo k odkázání obžalovaných v nařízení ve věcech občanskoprávních vůči čemuž v zásadě nelze mít námitky.
34. Proto bylo rozhodnuto shora uvedeným způsobem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 10. dubna 2025

Mgr. Miloslav Sedláček v. r.
předseda senátu